



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1186/24
15.8.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Ивана Негића и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Арсеније Симић, адвокат из Београда, ул. Савска бр. 17, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радмила Спаић, адвокат из Београда, Булевар краља Александра бр. 253/82, ради поделе брачне тековине, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 1457/17 од 24.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.8.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе тужиле и туженог као неосноване и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 1457/17 од 24.11.2023. године у ставу првом и четвртом изреке.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 1457/17 од 24.11.2023. године у ставу другом, трећем и шестом изреке и у том делу спис **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Ставом један побијане пресуде делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и утврђено да непокретности и то стан у ... у улици ... стан бр. ... на четвртом спрату површине 41,44 м², стан у ... у улици ..., стан број ... на другом спрату површине 49,85 м² на кат.парцели ... КО ..., и викенд кућа у ... на кат.парцели бр. ... описано као ЗК тело 2 у ЗКУЛ ... чине посебну имовину тужиле што је тужени ББ из ... дужан да призна и трпи. Ставом два одбијен је тужбени захтев тужиле у делу у којем је тражила да се утврди да посебну имовину тужиле чини стан у ... у улици ... стамбена зграда ... стан бр. ..., на трећем спрату површине 51,40 м², на кат.парцели бр. ...као неоснован.

Ставом три одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се тужени обавезе да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења изда тужиљи ваљану исправу за земљишно књижни пренос његовог права својине на двоипособном стану у ... у улици ..., стан бр. ..., површине 41,44 м², на двособном стану у ... у улици ... стан бр. ... на кп. ... а ако то не учини ова пресуда ће служити као исправа за пренос, као неоснован. Ставом четири одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи исплати средства за издавање непокретности, за период од 01.01.2005. године до 30.06.2015. године у износу од 36.300 евра као неоснован. Ставом пет одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере ближе наведене у том ставу изреке. Ставом шест изреке обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 607.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде у благовременом року жалбу је изјавио тужени на став један и шест пресуде због свих законских разлога из члана 363 ЗПП а жалбу је изјавила тужиља у односу на ставове два, три и четири изреке такође због свих законских разлога из члана 363 ЗПП-а.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 386 ЗПП-а овај суд је нашао:

-жалбе су делимично основане.

У спроведеном поступку у односу на потврђујући део пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка у смислу из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП-а на које другостепени суд пази по службеној дужности нити се жалбама туженог и тужиље указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да су тужиља и тужени закључили брак 5.5.2002. године који је разведен 8.11.2017. године, да су стекли више непокретности током трајања брака и то уговором о купопродаји који је закључен дана 27.6.2003. године између ВВ као продавца и овде тужиље АА из ... као купца за викенд кућу кућни број ... у ..., уписано на кат.парцели ..., описано као ЗК тело 2 у ЗКУЛ ... за купопродајну цену од 14.000,00 евра, да је уговором о купопродаји непокретности закљученим дана 2.8.2004. године између ГГ из ..., као продавца, и тужиље АА из ..., као купца, продат стан бр. ... по структури двособан површине 49,85 м², на другом спрату стамбене зграде у улици ..., постојећој на кат.парцели ... КО ... за купопродајну цену у износу од 1.500.000,00 динара. Уговором о купопродаји који је закључен дана 11.8.2004. године између ДД из ... и овде туженог ББ из ..., као купца, стечен је стан у ... у улици ... на четвртом спрату означен бројем ... по структури двоипособан, површине 41,44 м² за купопродајну цену од 1.800.000,00 динара Уговором о купопродаји закљученим између продавца ЂЂ и овде парничних странака као купаца АА и ББ стечен је двособан стан површине 51,40 м² који се налази на локацији ... у улици ... пословна стамбена зграда ..., стан бр. ... у ..., за укупну купопродајну цену од 800.000,00 динара. У листу непокретности бр. ... КО ... је уписана као ималац права приватне својине и са уделом 1/1 на објекту викенд куће која се налази у... АА из ... овде тужиља. Даље из налаза и мишљења судског вештака као и из исказа сведока и парничних

странака суд је утврдио да су средства од продаје куће мајке тужиле у ... уплаћена дана 28.1.2003. године а да су до продаје непокретности мајке тужиле парничне странке живе као подстанари а тек након исплате од продате непокретности у ... тужиле и тужени су купили кућу у ... у месту ... и то на име тужиле, те да су и остале непокретности прибављене од посебне имовине тужиле. Даље вештак је дала мишљење у погледу средстава од издавања непокретности да нема довољно доказа да су исте непокретности издаване у целом утуженом периоду, јер су приложени уговори о закупу на годину дана, да нема доказа да ли су парничне странке наведену закупнину трошили за редовне потребе или су исту штеделе, те да у наведеном периоду парничне странке нису имале стална и редовна примања. Тужиле није имала заснован радни однос, примала је накнаду од привремених органа на Косову у износу од 270 евра, била је ... на одређено време, док је тужени у истом периоду имао минималну пензију, те је вештак нашла да евентуално уштеђена средстава нису нигде документована односно не постоји доказ у банци да су та средства од издавања станова уштеђена.

Првостепени суд је полазећи од одредбе члана 168, 169, 171, 174, 176, 177 Породичног закона нашао да су непокретности и то стан у ... улици број ..., стан у улици ..., и викенд кућу у ..., на кат.парацели ... а која су стечена у браку између тужиле и туженог, купљена од средства која потичу од продаје непокретности тужилине мајке у ..., те да су парничне странке живе за све то време до тренутка куповине као подстанари, и тек након исплате од продате непокретности тужилине мајке у ... парничне странке су стекле средства да купе кућу у ... и то на име тужиле а затим и преостале некретности. Стога је суд закључио да су наведене непокретности тужилина посебна имовина стечена од новца који је добила од своје мајке, те да на овај закључак наводе и искази свих саслушаних сведока а посебно исказ сведока ГГ те је стога суд донео одлуку као у ставу један изреке. Даље, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да посебну имовину тужиле чини стан у ... у улици... као неоснован налазећи да је овај стан купљен на име туженог и тужиле, те да то указује да су супружници извршили деобу заједничке имовине те да је намера парничних странака била да тај стан буде заједничка својина па имајући у виду цитирану одредбу члана 176 став 2 Породичног закона суд је нашао да наведене непокретности представљају заједничку својину парничних странака и стога одбио тужбени захтев тужиле у том делу. Такође је одбијен и захтев тужиле наведен у ставу три изреке да тужени под претњом извршења изда тужили ваљану исправу за земљишно-књижни пренос његовог права својине на двоипособном стану у ... у улици ... став ... и на двособном стану у ... у улици...као неоснован. Даље првостепени суд је одбио захтев тужиле за исплату средстава од издавања непокретности за период од 01.01.2005. године до 30.6.2015. године, одлучујући као у ставу четири изреке, налазећи да тужиле није пружила доказе да су предметни станови били издавани у закуп у овом периоду, који је био износ закупнине, колики износ новчаних средстава је добијено издавањем станова у поменутом периоду као и ко је та новчана средства узимао па је применом одредбе члана 231 ЗПП одбио тужбени захтев. Ставом петим је првостепени суд одбио тужбени захтев за одређивање привремене мере налазећи да нису испуњени услови за доношење исте предвиђен Законом о извршењу и обезбеђењу.

Првостепени суд је правилно по налажењу овог суда применио одредбе члана 168 Породичног закона када је утврдио да су парничне странке непокретности за који је

усвојио тужбени захтев стекле у току трајања брачне заједнице али од средстава које је тужилца добила од мајке а која је живела са њима и продала непокретност - кућу у ... и након тога дакле након 28.01.2003. године када су средства од продаје куће мајке тужилце у ... уплаћена, куповане су некретнине јер сви уговори о купопродаји непокретности датирају из 2003. године и 2004. године, дакле након продаје ове куће мајке тужилце. Парничне странке су пре тога живеле заједно са породицом као подстанари, тужени је имао пензију, док тужилца такође није имала редован примања већ је имала накнаду од привремених органа у износу од 270 евра јер је била ...на одређено време, те су стога неосновани сви наводи жалбе тужене стране да првостепени суд није правилно утврдио све ове чињенице.

Жалбом тужени оспорава утврђење става један који се односи на стан у ... у ... стан ... а који по уговору о купопродаји гласи на његово име, односно који је он купио наводећи да је он тај стан исплатио из своје уштеђевине, да је он потписник уговора о купопродаји као и потврде да је цена исплаћена у целости. Не могу се прихватити овакви наводи жалбе, имајући у виду да је у току целог поступка као и свих писмених доказа, као и из исказа сведока који су саслушани, јасно произилази да парничне странке нису имале довољно средстава, да су живели у изнајмљеним становима, те да нису били у могућности да купе неку некретнину све до тренутка док мајка тужилце није продала своју кућу у ..., и од тада почиње купопродаја некретнина која је предмет овог тужбеног захтева. Тужени у току поступка није доказао да је он имао било коју уштеђевину и да је та уштеђевина уложена у стан у ..., док с друге стране докази постоје везано за куповину односно продају куће мајке тужилце у ... и да је одмах након тога дошло до купопродаје свих ових некретнина које су предмет тужбеног захтева тужилце. Тужени је 2009. године своју имовину коју је имао на Косову продао, те дакле ради се о средствима које је добио знатно након куповине свих ових некретнина, то све указује да су све некретнине које су предмет тужбеног захтева, за које је усвојен тужбени захтев у ставу један изреке, купљене од средстава добијених продајом куће мајке тужилце, чија је она наследница, и представљају њену посебну имовину.

Стога је у овом делу потврђена одлука првостепеног суда нарочито имајући у виду да тужени побијајући став један изреке којим је усвојен тужбени захтев тужилце за некретнине које се односе на стан у ..., стан у ... у ул. ... и викенд кућу у ... оспорава њено власништво, само везано за стан у ул. ..., док за ове друге две непокретности и не оспорава.

У погледу дела захтева тужилце наведеног у ставу четири изреке којим је одбијен захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци исплати средства стечена од издавања непокретности за период од 01.01.2005. године до 30.6.2015. године у износу од 36.300 евра, правилно је и по налажењу овог суда првостепени суд утврдио да докази који су приложени уз тужбу не указују да су све ове непокретности издаване и у ком периоду су издаване, који је био износ закупа и ко је узимао та средства, и зашта су средства трошена. Наиме неспорно је да су издаване непокретности, али се не зна за који износ и у ком периоду и за које потребе су та средства трошена а имајући у виду имовинске прилике тужилце и туженог те да је тужени имао минималну пензију, а тужилца није имала стални посао, те да су а што произилази из њихових исказа имали пластенике и узгајали поврће да би се издржавали, стога је правилно применом одредбе члана 231 ЗПП-а суд одбио тужбени захтев тужилце у овом делу а разлоге које даје

првостепени суд у свему прихвата и овај суд као потпуне и јасне.

Међутим основано се жалбом тужиље указује да је првостепена пресуда у односу на став два и три изреке заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП јер нема разлога одлучним чињеницама битним за доношење одлуке у овој правној ствари. Наиме, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиље а у делу у коме је тражено да се утврди да посебну имовину тужиље чини стан у ... у ул. ..., стамбена зграда ..., стан бр.... на трећем спрату као неоснован налазећи да је тај овај стан у ... купљен по уговору о купопродаји од 15.8.2006.године, те да су у уговору као купци означене обе парничне странке, те је суд закључио да из ове чињенице произилази да је намера парничних странака била да тај стан буде заједничка својина а имајући у виду одредбу члана 176 став 2 Породичног закона те је нашао да наведена непокретност представља заједничку својину парничних странака и не може представљати посебну имовину тужиље.

Првостепени суд, међутим, за своју одлуку не даје разлоге имајући у виду да није јасно на основу чега је исти утврдио да је намера парничних странака била да тај стан буде заједничка својина, јер из њихових исказа а када су саслушани пред судом, то не произилази, то у свом исказу није рекао ни тужени да су се договарали око тога да купе заједно овај стан, да би на тај начин представљао исти заједничку својину, нити то тужиља каже у свом исказу. Ово поготово што из исказа тужиље а и из утврђења у току поступка произилази да су парничне странке све некретнине и куповали након продаје куће мајке тужиље у ..., дакле 2003. године, те да су пре тога живели као подстанари да нису имали довољно средстава, те није јасно код тако утврђених чињеница да су све некретнине куповане од средстава добијених од продаје куће мајке тужиље у ..., како је суд дошао до закључка да је управо за стан у ... а који је купљен очигледно од ових средстава, да је њихова намера била да они то третирају као заједничку својину, јер то ни из једног доказа у току поступка не произилази.

Даље, првостепени суд је такође одбио захтев наведен у ставу три изреке а то је да се обавезе тужени да изда тужиљи ваљану исправу за земљишно-књижни пренос права својине на двоипособном стану у ... у ул...., као и на двособном стану у ... у ул.... а да при том у свом образложењу није ниједном речју образложио своју одлуку, те тако овај суд није могао ценити правилност одлуке у овом делу.

Стога како нема разлога о одлучним чињеницама у погледу одлуке у ставу два и три изреке пресуде, то је одлука првостепеног суда у овом делу морала бити укинута и враћена истом суду на поновно суђење. Првостепени суд ће у поновном поступку а имајући у виду све горе наведено дати разлоге о одлучним чињеницама везано за ове делове захтева те донети нову и на закону засновану одлуку.

Обзиром на горе изнето донета је одлука као у изреци става један у смислу одредбе члана 390 ЗПП-а, а у ставу два изреке у смислу члана 391 и 392 ЗПП-а.

Како је укинута делимично одлука о главној ствари то је укинута и одлука о трошковима поступка, јер иста зависи од исхода спора а у смислу одредбе члана 165 ЗПП-а.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић